

Ci co zginęli w boju pod Pęcicami...

My co zginęliśmy w boju pod Pęcicami,
w cieniu drzew, w bitwie niezłomni, pokonani.
Choć nasze serca przestały bić na polach i w lasach
dumni z bohaterskich czynów jesteśmy wśród Was

My co zginęliśmy 2 sierpnia roku 1944
w służbie dla Ojczyzny, z miłości do kraju tego
walka była zacięta, a w młodych ciałach dumne serca biły,
miłość nasza nie umarła, chociaż zostały mogiły.

My co zginęliśmy w obronie naszej ziemi,
spoczywamy w ziemi spokojnej, wśród wielu kamieni,
I choć lata minęły, Polska jest na mapie,
dumna, wolna, niepodległa stała się latem.

My już zginęliśmy dla naszej Ojczyzny,
zagoiły się rany, zatarły już blizny,
Niech nasza ofiara zaszczepli w Was wolę,
dumnie kroczyć przez życie, pamiętać niedolę.

My już zginęliśmy, a nasza historia wciąż żyje,
w legendach dobrych ludzi, w ich sercach wciąż bije.
Bracia i siostry do was się dziś zwracamy,
Szanujcie pamięć o nas, dzięki temu przetrwamy!

Joanna Wikalińska, klasa 8a, SP Michałowice